

1942-05-14

AFSENDER

Louise Brønsted

MODTAGER

Johanne Christine Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Kristian kan muligvis være kong
Christian 10.

Samarbejdspolitikken fortsatte efter
krav fra den tyske besættelsesmagt
med Scavenius som statsminister.

Han erstattede som statsminister Buhl
og holdt sin tiltrædelsestale som
statsminister i Folketinget 11.
november 1942.

Tim var et af Louise Brønstedes
børnebørn.

Modtagersted:

Dræby St., Lindøgaard

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens
forside

Omtalte personer:

Else Birgitte Brønsted

Johannes Nicolaus Brønsted

Vilhelm Buhl

Gertrud Christmas Møller

John Christmas Møller

Jesper Hansen

Ellen Sawyer

Erik Scavenius

Thorvald Stauning

Semjon Timosjenko

Mikael Venge

Laura Warberg Petersen

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB0963

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns

Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Stauning er død. Regeringserklæringen var slem, men Scavenius
trumpfede den igennem trods protester.

Louise Brønsted kan nok først komme til Kerteminde i juni. Hun ønsker
tillykke med Laura /Bibbe Warberg Petersens eksamen.

Louise har haft besøg af to børnebørn.

Det er dejligt, at Erik/Tinge Warberg Larsen har købt en gård tæt ved
forældrenes. Tænk, at rugen er frosset.

Christmas Møller og hans familie er kommet til London.

Godt, at Johanne/Junge Larsen nu kan gå små ture.

TRANSSKRIFTION

[Skrevet på kuvertens forside:]

Fru Johanne Warberg Larsen

Lindøgaard

pr. Dræby St.

Fyen.

[I brevet:]

14. Maj 42

Kæreste Junge! Endelig kommer jeg da med mange Taksigelser for dine
Breve, specielt det sidste til d. 12te med et godt Ønske, ja jeg synes som
Du, at vi skal ønske, at Kristian maa leve en rum Tid endnu, for den Sags
Skyld, at vi allesammen maa leve, saa vi kan faa Enden af Krigen med, og
faa en Forestilling om, hvorhen det bærer, efter den, for man synes jeg, at
der maa og skal komme en ny og bedre Tid, og at der ogsaa skulde være
Forudsætninger for det med det Fællesskab, der dog er skabt mellem alle
os anti-Nazier. Ja, Stauning maatte jo af Sted "de største Ege, som staar i
Landet, staa ej til evige Tider", han var en Eg, men sled sikkert altfor
stærkt paa sig selv baade paa godt og ondt. Forresten synes jeg, Buhl har
et udmærket Ansigt, men den Regeringserklæring var vel nok storslem;
Magisteren hørte fra velunderrettet Side, at de fleste af Ministrene
kæmpede imod med Hænder og Fødder, men Scavenius trumfede den
igennem med Trusel om at gaa; man kan i og for sig godt forstaa, at
saadan en Haandfuld Mænd ikke tør tage Ansaret for, hvad der vil ske,
hvis Tyskerne mister deres Tillidsmand i Regeringen, en anden Ting er, at
mange af os menige er led og ked af den evindelige Eftergivenhed og
gerne vil tage Følgerne af den modsatte Politik.

Jeg har lige siddet og skrevet til Elle om, hvorfor jeg ikke har kunnet og
heller ikke kan komme til Kerteminde i Maj, saa jeg vil ikke gentage
Lektien, men jeg haaber paa Juni, skønt jeg sandsynligvis igen til den Tid

er pigeløs, Mag. er villig til at gøre Ofre, for at jeg kan komme af Sted, og Du kan tro, jeg glæder mig til mit Besøg paa Lindøgaard, jeg har tit taget Tanken frem i Vinter og glædet mig. Vi skal rigtignok have mangan god Snak, baade konkret og abstrakt. Jeg tænker mig Du har Bibbe nu og nyder hende; tillykke med hendes fine Eksamen, hvor er det morsomt, det gaar hende saa godt, det er saa dejligt med Børnene, naar de kommer paa deres rigtige Hylde. Jeg nød ogsaa at være omgivet af alle mine d. 12te, af Børnebørn var der dog kun Tim og Jesper; de har det alle godt undtagen lille Mikael, Mudis mindste; det trak svært op til Skarlagensfeber, men heldigvis blev den i sidste Øjeblik konverteret til røde Hunde, en uhyre Lettelse; Skarlagensfeber er jo mildest talt upraktisk med den langvarige Isolation.

Sikken Begivenhed med Tinges Gaard, hils ham dog saa meget og ønsk til Lykke, hvor jeg ogsaa glæder mig til at se den; og hvor dejligt og praktisk, at den ligger lige ved, ja, sikken Tilværelse at gaa og arbejde med sin egen Jord for Alvor, ikke bare for Leg som i en Have. Naturligvis er der jo alle Bekymringerne og Skuffelserne, men de hører jo med til Livets Gang. Jeg synes, det er storartet, at ikke mere er ødelagt for Jer, men tænk, at ogsaa Rugen er frosset, det er da enestaaende, det var sandelig ogsaa en enestaaende Vinter, men naar Elle skriver, at Skoven ikke ["ikke" indsat over linien] i Mands Minde ikke har været grøn d. 12te, saa kan det nu ikke, - - men alting er jo alligevel meget sent paa det.

Det trækker op til en spændende Tid nu; det er svært, saa den tyske Tone er stemt ned, saa ynkelige de gestalter sig, - hvis det da ikke er Krokodilletaarer, de græder. Vi har lige hørt i Radioen, at Christmas Møller er sluppet til England med Kone og Børn, han er skam en lille Knag, og kan sikkert gøre god Gavn derovre. Tillige har vi hørt om Timosjenkos Offensiv som Modvægt mod Kertsek-angrebet, der nok ikke er saa formidabelt, som de vil gøre det til, Mag. er meget oplivet over begge Dele.

Mon det nu ikke skulde begynde at gaa op ad Bakke med Dig, lille Junge; Du sagde - eller skrev - engang, at det var Dit højeste Ønske igen at kunne gaa en Tur, nu gaar Du altsaa smaa Ture, selv om de - endnu - er smertefulde,

Og nu kun 1000 Hilsner til Jer alle, paa snarligt Gensyn.

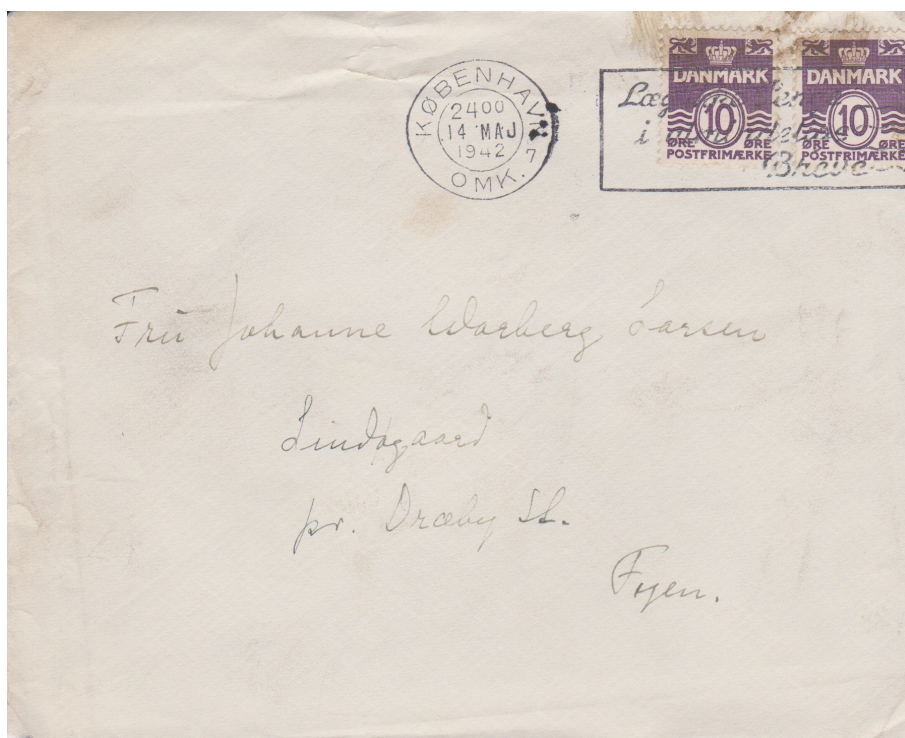
Din Lugge.

[Skrevet langs venstre margen s. 4:]

Hvor kedeligt, at lille [ulæseligt] er saa syg.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

14 May 42

Kære Jørgen: Endelig kommer jeg da endelig tilbage til
gælden for den Breve, specielt det sidste til d. 12 le med
de gode Gæster, ja, jeg synes, som du, at vi skal ønske, at
Krestian maa len en rimelig Tid endnu, for den Sags
Skæbne, at vi alle sammen maa len, saa vi kan for
tænde af Vægen med, og for, en Beskilling om, hvor
hen det bærer, efter den, for maa se, jo, at det
maa af skal komme en ny 3. Aars Tid, og at det
agras skulde være Frindalings for det med det
Fællesskab, der dog er skabt mellem alle os anti-
Nories, ja, Skanning, maa se, at det, de Skæbne, lige
som skal i Landet, skal et til en Tid, han er
en Tid, men det vilde alligevel skal se sig selv
haardt for gælden, end, Frindalings, ja, Buhl har
et udmærket Ansigte, men den Regering, erklæring
er nu nok skuespil; Ellers, en Tid for vilde
retter sig, at de skal af Ellers, en Tid for vilde
med Haand af Gælden, men Frindalings, en Tid for vilde
egenom med Frindalings om at gaa; man kan i og for
sig selv ønske, at Frindalings en Haand, det vilde
for Tage Frindalings, en Tid for vilde, en Tid for vilde
under deres Vilde, maa i Regeringen, en Tid for vilde
er, at maa af os maa er det af det af den om
dette Ellers, en Tid for vilde, en Tid for vilde
med det Politik.

Jeg har lige været af Skæbne til Elle, en Tid for vilde
ikke har kommet af det ikke kan komme til Her-
kennet i May, saa jeg vil ikke genlæse, Lægen,
men jeg har, for Juni, Skæbne, en Tid for vilde
igen til den Tid er sig selv, May, er vilde til at gaa
Ore, for at jeg kan komme af det, og den kan tro,
jeg glæder mig til mit Besøg på Lindgårds, jeg
har til Tage Frindalings, en Tid for vilde, en Tid for vilde
vi skal rigtigst kan maaen god Gæst, haardt kom-

